

Zanaat altın bileziktir.

ZANAATKÂR

Bilim -Kültür - Edebiyat - Sanat Dergisi

Yıl :2017 Sayı : 6

Tekirdağ Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi

İÇİNDEKİLER:

Editörden	3
Okul Müdürünün Yazısı	4
Eğitim	5-6
Atatürkçü Düşünce Işığında Eğitim İlkeleri, Türk Dil ve Tarih Kurumları.....	7-8-9
Başarı	10-11
Şiir Köşesi	12-13
Makine Teknolojileri	14
Kar Beyaz.....	15
Atlantik'e Korku Salan Türkler.....	16-17-18
Motorlu Araçlar Teknolojilerinde Yeni Gelişmeler ...	19
Adımlarken Hayatı	20-21-22
Film Tanıtımı	23-24

TEKİRDAĞ MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ

Tekirdağ Mesleki ve Teknik

Anadolu Lisesi Adına Sahibi:

İbrahim ÇAKAL

YAYIN KURULU:

ARİFE KARAALP

ENGİN ERGİN

TAHA ÇİFTÇİ

FATİH DOĞRU

GAYE KARADUMAN

KADER SÖNMEZ

EMRE YILDIRIM

AYSUN GÜLTEKİN

YAYIN İNCELEME KURULU:

MURAT CENİK

MURAT KARACA

İLETİŞİM:

100.YIL MAH. HÜKÜMET CAD. NO:261

SÜLEYMANPAŞA – TEKİRDAĞ

TEL: 0282 261 20 28

BELGEGEÇER: 0282 264 06 45

753929@meb.k12.tr- tekirdagml.meb.k12.tr

EDİTÖRDEN

Dergimizin yeni bir sayısı ile yine karşınızda olmaktan mutluluk duyuyoruz. Bu uzun yolculuğumuzda zamanlarını ayırarak derginin oluşmasına katkı sağlayan, fedakarca çalışan öğrencilerimizin emeğini sizlerle paylaşmak isteriz. Derginin mimarları onlardır dersek yanlış olmaz.

Bu sayımızda siz değerli okurlarımıza okulumuzu, okulumuzun bölümlerini ve dallarını, okulumuzda yapılan faaliyetleri tanıtmak istedik. Ayrıca bu tanıtımların yanında elimizden geldiğince bilime, sanata ve özellikle de edebiyata yer vermeye çalıştık.

Bu süreçte bizlere maddi manevi destek veren okul idaremize, bizlerden desteklerini esirgemeyen öğretmen arkadaşlarımıza ve özellikle değerli zamanlarını ayırıp derginin her sayfasında emeği olan öğrencilerimize teşekkürlerimizi borç biliriz.

Zeynep Selis ÖZCAN

Kıymetli okurlarımız,

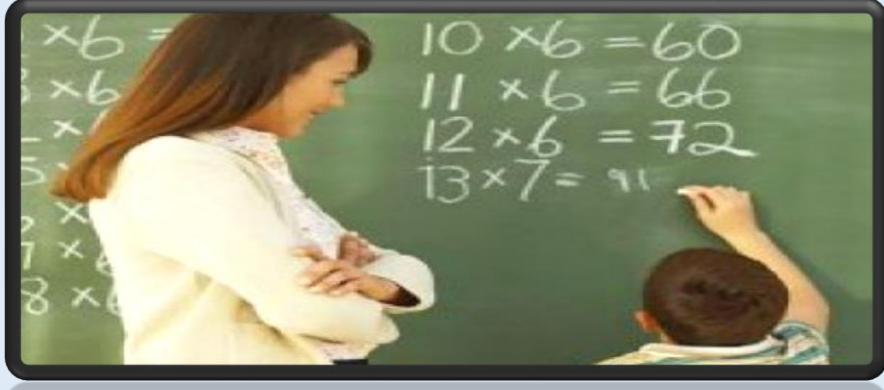
Günümüzde, gelişen dünyada yaşanan hızlı teknolojik değişimler mesleki teknik eğitimin öneminin çok büyük olduğunu ortaya koymuştur. Dünyada birçok alanda baş döndürücü hızla yaşanan değişim ve gelişim girdabının içerisinde, ülkemizin de gelişmesi ve kalkınması için sanayileşmenin temel unsuru olan bilgi, beceri ve iş alışkanlıklarına sahip, yüksek verimi gerçekleştirecek kalifiye insan gücünün yetiştirilmesi gerekmektedir. Kalifiye elemanların bilgi ve becerisi, ekonomik başarının temelidir. Mesleki ve Teknik Eğitim bu anlamda çok önemlidir ve önceliğimizdir. İlimizde, geleceğimizin teminatı gençlerimize başarılı bir meslek yolu hazırlamak, diğer yandan da ekonomiye vasıflı eleman yetiştirmek için olanca gayretimizle çalışmaktayız. Ülkemizin gelişmesine ve kalkınmasına destek vermek için bölgemizde de mesleki teknik eğitimi güçlendirmek, tercih edilebilirliğini arttırmak, bu sayede sektörün ihtiyacı olan, alanında yetişmiş insan gücünü en üst seviyede sağlamak istiyoruz.

Okul dergimiz “Zanaatkâr” da meslek eğitimi veren orta öğretim kurumlarının içerisindeki farklarımızdan biridir. Okulumuzda verilen mesleki ve teknik eğitimin kalitesinin ve yapılan faaliyetlerin siz okurlarımıza sunulması adına etkili ve güzel bir çalışma olduğunu düşünüyorum. Dergimizle kaliteli bir zaman geçireceğinize inanıyorum.

Zanaatkar ’ın hazırlanmasında ve basımında, fedakarca çalışan ve emek harcayan, tüm öğretmen ve öğrencilerimize en içten dileklerle teşekkür ederim.

İbrahim ÇAKAL

Tekirdağ Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Müdürü

EĞİTİM-ÖĞRETİM VE ÖĞRETMEN

Eğitim ve öğretim kavramları genellikle birlikte kullanılır ve aynı anlamı taşıdığı düşünülür. Fakat bu iki kavramı birbirinden ayıran temel özellikler vardır.

Eğitim, istenilen yönde kalıcı davranış değişikliği yaratmak olarak tanımlanabilir. Genel bir kavramdır ve informal öğrenme dediğimiz gelişigüzel ve rastgele öğrenmeleri de kapsar. Öğrenci davranışlarına şekil vermede oldukça önemli bir yer tutar. Öğretim ise eğitimin planlı, programlı, düzenlenmiş kısmını oluşturur. Akademik çalışmaların başarıyla yürütülmesinde öğretim faaliyetlerine ihtiyaç duyulur. Kısacası; Eğitim, sınırları geniş bir arazide yol almak ise öğretim sınırları belirlenmiş bir arazide elimizde harita ile ilerlemektir.

Öğretmenler eğitim- öğretim faaliyetlerinin en önemli unsurlarıdır. Öğretme işinde; öğrenciye rehberlik eder ve yol gösterirler. Gelecek nesillere şekil verme, işgücünü yetiştirme, kültürü aktarma, toplumsal düzeni oluşturma gibi işlevleri yerine getirmede en önemli rol öğretmenlerindir.

Bütün bu görevleri yerine getirme çabası içerisinde öğretmen; hammaddesi olan öğrenciyi iyi tanımaya çalışmalıdır. Öğrenci ile ilgili önyargılardan sıyrılabilmesi, kalıp düşüncelerinden kurtulabilmesidir. Bunun için öğrencisine doğru bir adım atabilmeli, empati kurma, sabır, şefkat, hoşgörü gösterme gibi kişilik özelliklerini uygulayabilmelidir. Mesleki ustalığı kadar güven verici ya da anne baba yerine geçebilme rollerini de göz ardı etmemelidir.

Her öğrenci birbirinden farklı özellikleri olan ayrı birer dünyadır. Öğretmen, öğrencisinin iç dünyasına keşifler düzenlemesine, kendisi ile ilgili; yetenek, tutum, beceri, ilgi ve düşüncelerini fark etmesine yardımcı olur. Öğrencinin gelişim özelliklerini bilmek, farklı öğrenme stillerine uygun teknik

ve yöntemler kullanmak öğretmenin öğretme sürecinde sahip olması gereken özelliklerdir.

Eğitim bir süreçtir. Bu süreç içerisinde kişisel ve mesleki özellikleri uyumlu bir şekilde kullanma becerisine sahip olan öğretmen başarılı olacaktır. Bu sürecin sonuçlarına her zaman çabuk ulaşmak mümkün olmayabilir. Sabırla, özenle öğretim sürecinden geçen öğrencilerin, hayat başarısı elde edebilen bireyler olması öğretmenler için paha biçilmez bir değere sahiptir. Öğretmen her zaman bu inançla hareket ederek hammaddesi olan öğrencisini süreç içerisinde işlemeye devam eder. İşlenen öğrencinin toplumla uyumlu, toplum kalkınmasında görev alacak ve hizmetlerini başarıyla yerine getirecek bireyler olması için çaba gösterir.

MURAT ESKİKURT
PSİKOLOJİK DANIŞMAN ÖĞRETMENİ

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE IŞIĞINDA EĞİTİM İLKELERİ, TÜRK DİL VE TARİH KURUMLARI

Biz insanlar dünya olarak adlandırdığımız hayat alanımızı pek çok canlı türüyle paylaşıyoruz. Bizi onlardan farklı kılan özelliklerimizden en önemlisi düşünme yeteneğimiz.

Düşünce gücümüzü geliştirebilmenin ve sahip olduğumuz toplumsal kültürü bir sonraki nesile aktarmanın yolu da eğitim. Böylece geleceğin kapılarını açacak anahtarları vereceğiz genç beyinlere.

Cumhuriyeti kuranların eğitim derken anladıkları, “fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür” nesiller yetiştirmekti. Bunun için de öncelikle laik ve bilimsel eğitim gerekiyordu. Çünkü ileri bakan, aklın ve bilimin öncülüğünü kabul etmiş, sistemli düşünen, tartışan, eleştiren, barışa, insan haklarına saygılı, tükettiğinden çok üreten insanla çağın fethine çıkılabildi. Atatürk, yurttaşların ülke kalkınması için gerekli bilgi ve becerileri kazanması kadar; bağımsız düşünebilen ve davranan bireyler olması için de çaba gösteriyordu.

Bu cumhuriyet kolay kurulmadı. Sadece Çanakkale Savaşlarında ülkemizin yetişmekte olan ve o günlerin umudu çok sayıda genç aydınımızı kaybettik. Kurtuluş Savaşı bittiğinde geride bir baştan bir başa yıkılmış bir ülke, yarısı savaşta çeşitli uzuvlarını kaybetmiş ve salgın hastalıklardan muzdarip 13 milyonluk bir nüfus ve Osmanlı Devleti’nden payımıza düşen ağır bir borç yükü vardı. Oysa dünya olduğu yerde durmuyordu. Çağdaş ülkelerle aramızdaki kaç yüzyıllık açığı kapatmak ve yükselmek zorundaydık.

Atatürk, 1922’de Bursa Öğretmenler Birliği’ndeki konuşmasında şöyle seslendi:

“Öğretmenler! Ordularımızın kazandığı zafer, sizin ve sizin ordularınızın zaferi için yalnız zemin hazırladı. Hakiki zaferi siz kazanacaksınız. Ben ve bütün arkadaşlarım, sarsılmaz bir inançla sizi takip edeceğiz. Sizin karşılaştığınız her engeli kıracağız.”

Tüm eğitim kurumları Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde toplandı, laik eğitim hayata geçirildi. Okuma yazma oranını ve hızını artırmak için yeni harf sistemine geçildi. Devlet olanağıyla batıya öğrenci gönderilerek gelişmelerin ülkemize yansıtılması sağlandı. 1933’de Üniversite reformu gerçekleştirildi. Büyük bir hızla okullaşma ve üniversiteleşme sağlanırken, felsefe, arkeoloji gibi o günkü toplumun pek de tanış olmadığı yeni kürsüler kuruldu. Düşün insanıyla, sanatçısıyla, öğretmeniyle, mühendisiyle, doktoruyla ve nicesiyle yeni insan oluşturulmaya çalışıldı. Bu yeni insan da yeni Türkiye’yi var edecekti. Bunu yaparken tarihinden de güç alacaktı.

Tarih, bir ulus için, o ulusun geçmişi, bugünü ve yarını için en önemli dayanaklardan biridir .Ulus olamamış toplulukların tarih yaratmak için çaba gösterdikleri bir çağda, Türkler gibi dünyanın en eski, en köklü bir ulusunu gerçek tarihini bilmesi, bu tarihi özel amaç güden yabancılara tanımlamalarına bırakmaması için 15 Nisan 1931’de Türk Tarih Tetkik yani Türk Tarih Kurumu kuruldu. Mustafa Kemal,”Herşeyden önce, kendinizin dikkat ve özenle seçeceğiniz belgelere dayanınız. Bu belgeler üzerinde yapacağınız incelemelerde herşeyden ve herkesten önce kendi karar verme yeteneğinizi kullanınız.” sözleriyle uyulması gereken temel ilkeyi de ifade etti.

Mustafa Kemal, ortaokullar için yazdığı Medeni bilgiler kitabında Türk ulusunu, "Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk milleti denir" diye tanımladı. Toplulukların karşılaştıkları istilalar, yıkımlar karşısında özelliklerini, kimliklerini, ancak dillerine sarılarak koruduklarını göz önüne alarak ulus olmada dil birliğinin önemini günümüz anlatımıyla şöyle açıkladı:

“Türk ulusunun dili Türkçedir. Türk dili dünyada en güzel, en zengin ve en kolay olabilecek bir dildir. Onun için her Türk dilini çok sever ve onu yükseltmeye çalışır. Türk ulusunun geçirdiği bunca tehlikeli durumlarda ahlakının, geleneklerinin, anılarının, çıkarlarının, özetle bugün kendi ulusallığını yapan her şeyin dili aracılığıyla korunduğunu görüyor. Türk dili, Türk ulusunun belleğidir.”

10 Nisan 1926 gün ve 805 sayılı yasa ile ekonomik kuruluşlarda Türkçe kullanılmasının zorunlu tutulması, hendese adıyla bilinen bilim dalı terimlerini geometri kılavuzu hazırlayarak Türkçeleştirmesi, mevcut yasaların dilinin Türkçeleştirilmesi, Güneş Dil Teorisi çalışmaları bu duyarlılığa birkaç örnek olarak gösterilebilir. 1935’de Osmanlıcadan Türkçeye Cep Kılavuzu yayımlandı. 12 Temmuz 1932’de Mustafa Kemal’in talimatıyla Türk Dil Kurumu kuruldu. Kurumun kurucuları, hepsi de milletvekili ve dönemin tanınmış edebiyatçıları olan Samih Rifat, Ruşen Eşref, Celal Sahir ve Yakup Kadri’dir. Türk dilinin en eski anıtları olan Köktürk yazılı metnlerinin ilk iki cildi onun sağlığında yayımlandı; 1940’larda yayın hayatına çıkabilen Divan-ı Lügati’t Türk ve Kutadgu Bilig gibi yapıtlar üzerinde de yine onun sağlığında çalışılmaya başlandı. Daha sonra bir çok cilt halinde ortaya çıkacak olan Tarama ve Derleme Sözlüğü’yle ilgili çalışmalar da onun sağlığında hazırlanmaya başlandı ve 13.yüzyıl Batı Türkçesinin eski eserlerinden, Anadolu ağızlarında kullanılan kelimelere kadar büyük bir araştırma yapıldı.

Mustafa Kemal, ölümünden kısa bir süre önce yazdığı vasiyetname ile mal varlığını Türk Dil Kurumu ile Türk Tarih Kurumu’na bıraktı. 1 Kasım 1936’da TBMM’nin 5. Dönem 2. Yasama yılının açılış konuşmasında Türk Dil ve Türk Tarih Kurumu’nun geleceği ile ilgili dileklerini şöyle dile getirdi: "Başlarında değerli Eğitim Bakanımız bulunan Türk Tarih ve Türk Dil Kurumunun her gün yeni gerçek ufuklar açan, ciddi ve aralıksız çalışmalarını övgü ile anmak isterim. Bu iki ulusal kurumun, tarihimizin ve dilimizin, karanlıklar içinde unutulmuş derinliklerini, dünya kültüründe başlangıç temsil ettiklerini, kabul edilebilir bilimsel belgelerle ortaya koydukça, yalnız Türk ulusunun değil, bütün bilim dünyasının ilgisini ve uyanmasını sağlayan, kutsal bir görev yapmakta olduklarını güvenle söyleyebilirim. Bu ulusal kurumların az zaman içinde ulusal akademilere dönüşmesini dilerim.”

Hatice NEBİOĞLU
Tarih Öğretmeni

BAŞARI

Bu yazıyı, biraz kendimi anlatmak biraz da okuyan herkesin bir nebze farkındalık kazanabilmesini sağlamak için yazıyorum. Aslında yaptıklarımı anlatmak için de diyebilirim.

İyi bir derece hedeflemek için on ikinci sınıfın geç olduğuna inanıyorum. Bu nedenle on birinci sınıfta olmama rağmen girdiğim sınavları önemsiyorum ve mutlaka her sınav sonucunu ciddiye alıyorum.

Bu yıl içerisinde MEB'in il genelinde düzenlediği sınav da aynı şekilde benim için önemliydi. Elde ettiğim sonuç önceki yıla göre daha iyi ve gurur verici. İl çapında tahmin ettiğimden çok daha güzel bir derece yaptım ve dördüncü oldum. Yazacağım yazıda böyle bir başarıya ulaşabilmemi sağlayan faktörlerden bahsetmek istiyorum.

Öncelikle hiçbir başarıyla tesadüfen karşılaşmayız. Her başarı harcadığımız emeğin, zamanın ve sabrın doğal bir sonucudur. Başarmak için bedel ödemek zorunda olduğumun farkındayım ve başarılı olabilmek için elimden geldiği kadarıyla çalışıyorum. Biliyorum ki anlamlı bir başarı kazanmak için fedakârlık yapmalıyım.

“Bugün bir önceki gün bilmediğim bir şey öğrendim mi?” Bu soru disiplinli çalışmamı, çalışmada sürekliliği sağlamamı önemli ölçüde etkileyen bir sorudur. Belki de beni “Yapabilir miyim, yapamaz mıyım?” ikileminden “Yapmak zorundayım.” gerçeğine götürmüştür. Bir şeyler yapmak zorunda olduğumu hissetmem biraz da hedeflediklerime ulaşabileceğimin farkında olmamdan kaynaklanıyordu. Böyle bir farkındalık bir süre sonra çalışmayı alışkanlık haline getirmemi sağladı. Bu süreçte dikkatli ve iyi bağlantılar kurabilen bir öğrenci olmaya çalıştım.

Liseyle birlikte bir zaman sorunuyla karşı karşıya kaldım. Zamanın yetmeyişi zaten zor olan planlı çalışmayı daha da zor hale getirdi. Zamanı parçalara ayırıp her bir parçayı kendi içinde doğru bir şekilde kullanmak gerekiyor. Ama bütün öğrenciler gibi benim de okuldan ve dershaneden kalan kısıtlı zamanımda plan yapmam da, bu planı olması gerektiği gibi uygulamam da çoğu zaman mümkün olmuyor maalesef. Bu problemi çözebilmek için

günümün büyük bir bölümünün geçtiği okul saatlerini verimli bir şekilde kullanmaya çalışıyorum. Dersi derste dinleyip anladıktan sonra hiçbir konuyu eve taşımak zorunda kalmıyorum. Dersi derste dinlemek iyi bir dinleyici olmanın gerekliliğini kabul etmekten geçiyor. Bunu doğru bir şekilde uygulayınca zaten birçok şey daha kolay hale geliyor.

Başka bir açıdan bakmak gerekirse dingin bir beden ve zihin, sakin bir ruh hali en iyiye ulaşmaya ciddi anlamda katkı sağlıyor. Takıntılı biri olmamam, aşırı stres yapmamam ve genelde sakin olmam, böyle olan birçok kişi için olduğu gibi benim için de büyük bir avantaj. Bence her şeyden önce yapılması gereken stres engelini aşabilmek. Bu açıdan bu engelin yapabileceklerimi kısıtlamasına engel olabildiğim için iyi sonuçlar alabiliyorum da denebilir.

Benim için önemli olan bir diğer şey de hedef belirlemek. Harcadığım bunca emeğin beni nereye götüreceğini bilmek istiyorum. Yeteneklerim ve sevdiğim şeyler, henüz çok net olmasa da, kafamda bir şeyler oluşmasını sağlıyor. Bu seçimde bence öncelikle üzerinde durulması gereken şey yeteneklerim ve sahip olduğum potansiyel, yani yapabileceklerim. Bu konuda her zaman tek başıma doğru kararlar veremeyebilirim. Ama öğretmenlerim göremediklerimi görebildikleri ve beni yönlendirmeye çalıştıkları için şanslıyım. Hedefler genelde belli meslekler ya da meslek grupları oluyor. En uygun mesleği seçmek aynı zamanda doğru konulara yönelmeyi sağlıyor. Böylece bu seçim doğrultusunda hedeflerime yönelik çalışabiliyorum.

Yukarıdakilerin ne kadarını yapacağıma, ne kadarının yeterli olacağına karar verdikten sonra geriye bir tek çalışmak kalıyor ve bu demek oluyor ki geleceğimi kendi ellerimde tutuyorum.

Mehtap KENAL

HERKES İÇİN MUTLULUK

Mutluluk perisi olmak gerekmez hayatta,
Pollyannacılık oynamak da.
Mutlu olmak,
Olumsuzlukları kenara bırakmak galiba,
Elindekinin değerini
Dostunun kıymetini bilmek belki de...
Onunla yediğin yemeğin, içtiğin suyun bile tadının farklı olmasıdır.
Kimisi içinse,
Saç, tırnak boyamak,
Ayna karşısından ayrılmamaktır
Köpeği ile oynamak, martılara simit vermektir.
Televizyon karşısında
Hımbılca film izlemektir.
Sınavdan yüksek not almaktır
Harıl harıl çalıştıktan sonra,
Uyumaktır saatlerce bazısı için,
Ya da şarkı söylemektir etrafı görmezcesine,
Çılgınca dans etmektir,
Aslında dans etmeyi bilmeden
Ama içinden geldiğince coşmaktır...
Yemek yemektir, alacağın kiloyu düşünmeden
Birkaç yudumda etrafa gülümseyebilmektir kimine göre...
Mutluluk; yanındakiyle anı yaşamaktır,
Bazen yalnız kalmaktır
Bazen de unutmaktır her şeyi,
Benim için doyasıya ağlamaktır,
Rahatlamaktır...
Ya da ailenle aynı anda gülebilmektir
Herkesin sahip olamadığı ama
Çoğu zaman da kıymetini bilmediğimiz
Dostlarımızla ailemizle birlikte olmaktır aslında,
Yarını geleceği düşünmeden
O anı yaşamaktır yalnızca
Ya da hayalperest olmaktır,
Umutla bakmaktır yarınlara.
Emre YILDIRIM

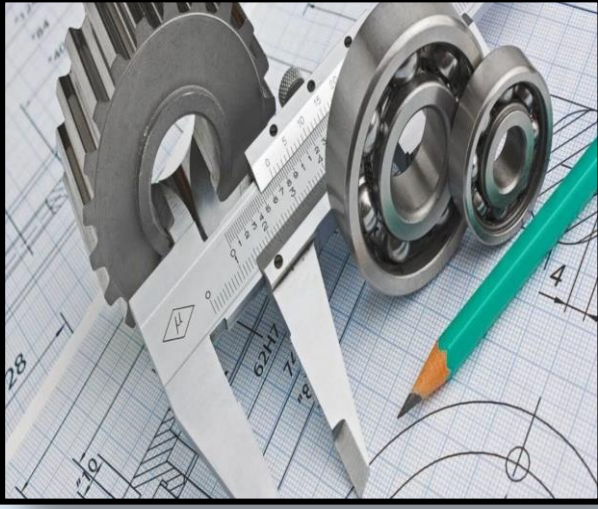
ÖZGÜRLÜK

Özgürlük uçsuz bucaksız gökyüzünde
kanat çırpma sonsuzluğa.
Alabildiğine mavi sularda yelken açmak ufuklara.
Özgürlük gecenin karanlığında
gökyüzünde ışıldayan yıldızlar gibi
başına buyruk olmaktır.
Özgürlük en yüksek dağın zirvesinden
bağırma boşluğa.
En güçlü rüzgarın önünde savrulma
kuru bir yaprak misali.
Koşma bilinmeyene doğru
sonu olmayan yolda.
Özgürlük bulutlardan süzülen kar tanesidir
nereye düşeceğini bilmeyen.
Özgürlük küçük bir çocuk gibi
rahat ve kaygısız olmaktır.
Görebilmektir , duyabilmektir ,düşünebilmektir
içinden geldiği gibi.

Kader SÖNMEZ

MAKİNA TEKNOLOJİLERİNDE GELİŞMELER

Makina teknolojisi alanı son yıllarda hızlı bir şekilde gelişmeye devam ediyor. Bu gelişmeler birçok alanda kullanılan robotik sistemler, otomasyon ve yapay zeka teknolojilerinin hızla ilerlemesiyle birlikte gerçekleşiyor. Aşağıda makina teknolojisi alanındaki bazı gelişmeleri bulabilirsiniz:

1. Endüstriyel Robotlar: Endüstriyel robotlar, işletmelerdeki üretim süreçlerini otomatikleştirme ve verimliliği artırma amacıyla kullanılıyor. Robotların daha akıllı ve esnek hale getirilmesiyle birlikte, üretim süreçlerindeki tekrar eden işlerin yerine getirilmesi daha kolay hale geliyor.

2. Yapay Zeka: Yapay zeka, makina öğrenimi ve derin öğrenme teknolojilerinin kullanımıyla birlikte,

makinaların daha akıllı ve özerk hale gelmesini sağlıyor. Bu teknolojiler, özellikle otomasyon ve robotik sistemlerde büyük bir rol oynuyor.

3. 3D Baskı: 3D baskı teknolojileri, üretim süreçlerinde büyük bir dönüşüm sağlıyor. Bu teknoloji sayesinde, üretim sürecindeki tasarım aşaması daha hızlı ve kolay hale geliyor. Ayrıca, 3D baskı sayesinde, özelleştirilmiş ve karmaşık parçaların üretimi daha kolay hale geliyor.

4. Nesnelerin İnterneti (IoT): Nesnelerin interneti, makinaların birbirleriyle ve insanlarla etkileşim kurmasını sağlayan bir teknolojidir. Bu teknoloji sayesinde, makinaların daha akıllı ve verimli hale gelmesi sağlanıyor.

5. Artırılmış Gerçeklik (AR): Artırılmış gerçeklik teknolojisi, makinaların gerçek dünya ile etkileşim kurmasını sağlıyor. Bu teknoloji sayesinde, makinaların daha etkili bir şekilde kullanılması ve işletmelerin daha verimli hale getirilmesi sağlanıyor.

Bu gelişmeler, makina teknolojisi alanındaki yeniliklerin sadece birkaç örneğidir. Makina teknolojisi alanındaki gelişmelerin hızı, gelecekte de devam edecektir.

Aysun GÜLTEKİN

KAR BEYAZ

Bir ressam; elinde fırçası. Önünde duruyor tuvali, kirli, bir hayli acınası. Akıyor kötülüğün bin bir hali sokakların resmedildiği o renklerden. Siyahlar, griler; karanlıklar ve belirsizlikler. Aşınmış sevdalar, gizli kalmış aşklar, en derinde hüznler. Sonu gelmeyen öfkeler. İnsanlar ne de biçareler! Morlar, lacivertler ve kahveler. Sahi beyaz, o masum beyaz, şimdi neredeler?

İşte, bir parça beyazlık düşüyor yeryüzüne, karışıyor ressamın kirli renklerine. Kocaman bir el, pamuklarla kaplı gökyüzünde; döküyor avucundaki taneleri birer birer. Usul usul yağıyor; değdiği yerde eriyor şimdi kar.

Kar... Minik serçeler gibi titrek ve ürkek yağan kar. Masumiyetini yitirmiş sokakların, ruhları körelmiş insanların üzerine iniyor sakın sakın. Masumiyeti beyazlığında, sırrı yavaş ama azimle yağışında saklı. Bir örtü misali yayılıyor yeryüzüne. Boyuyor tuvali kendi rengine dakikalar içinde.

Rüzgar bir o yana bir bu yana savuruyor meleklerin kanadından dökülen tüyleri. Bir bakıyorsun; çırılçıplak ağaçlar giyinivermiş kar beyaz gelinlikleri. Silinivermiş resimden o koca beton ve çamur kümeleri. Bembeyaz bezenmiş masaları, sandalyeleri ve rüzgârın melodisiyle doğa şimdi bir şenlik, bir düğün yeri.

Bir ressam, elinde fırçası... Huzurun en saf haliyle dolmuş yüreği. Telaşsız. Sessiz sedasız beyaza boyuyor tüm tuvalini. Tertemiz şimdi, ilk hali gibi.

Taha ÇİFTÇİ

ATLANTİK'E KORKU SALAN TÜRKLER

Birçok insan Osmanlı'nın Atlantik'teki faaliyetlerini bilmez hâlbuki birçok tanık ve tarihçi Osmanlı'nın Atlantik'e korku saldığını bilir. Osmanlı Denizcileri bütün bir Akdeniz'de yüzyıllar boyunca düşmanlarına kök söktürmelerinin yanı sıra Atlas Okyanusu'na da açılarak bu bölgede de levendlik ve ticaret yapmışlardır. Osmanlılar, düzenli bir filo ile ilk kez 1585 yılında Cebelitarık Boğazı'nı geçerek Atlantik Okyanusu'na açılmıştır. Murat Reis'in sevk ve idaresindeki bu küçük Osmanlı Filosu, Kanarya Adaları'nın kuzeydoğusundaki Lanzarato Adası'nı ele geçirmiş ve adanın valisi ile birlikte 300 kişiyi esir alarak, kayıp vermeden üssüne geri dönmüştür.

İngiltere'nin İspanya Büyükelçisi Sir Francis Tun'un Buckingham Dukası'na yazdığı bir mektupta, "1616 yılında Türk denizcilerinin Cadiz ile Lizbon arasındaki sahillere akın harekâtı düzenlediğini ve İspanya Kralının çaresizlik içerisinde bu harekâta katlanmak zorunda kaldığını" belirtmektedir. Murat Reis, 1617 yılında Portekiz'e ait Maderia Adası'nı işgal ederek, 1200 esir almış ve ana üssü olan Cezayir'e geri dönmüştür.

Murat Reis'in Atlas Okyanusu'na yapmış olduğu seferlerin en ünlüsü, 12'si kadirga olan 15 parçalık bir filo ile 1627 yılında yapılan İzlanda harekâtıdır. Murat Reis, bu harekâta Manş Denizi'ni geçerek başlamış, Kuzey Denizi boyunca Danimarka ve Norveç kıyılarına taarruz etmiş, 20 Haziran 1627 tarihinde İzlanda açıklarında demirlemiştir. Bu bölgede 16 Temmuz tarihine kadar 26 gün kalan Osmanlı Denizcileri, adayı kontrol altında tutmuş, büyük bir ganimetle Cezayir'e geri dönmüştür. Yaklaşık 2800 deniz mili olan geri intikal seyri 27 günde tamamlanabilmiştir.

İzlanda'ya harekât düzenleyen bir başka Osmanlı denizcisi de Ali Biçin Reis'dir. Prof. Yılmaz Ertuna, "Türk Tarihinden Sayfalar" adlı eserinde, Türk denizcilerinin, İzlanda seferlerinin ardından, Newfoundland Adası ve Kanada'nın Labrador ve St. Lawrence kıyılarına ulaştıklarını, daha sonra güneye, Virginia sahillerine indiklerini açıklamaktadır.

Murat Reis ve emrindeki kaptanlar, İngiltere'deki prenslikler ve kontluklar başta olmak üzere, İzlanda, Norveç, İsveç ve Danimarka limanlarına art arda saldırılar düzenlemiş, önemli miktarda ganimet ele geçirmişlerdir. Denizcilerimiz ayrıca, rakiplerinin onlarca korsan gemisini batırarak, birçok ticaret gemisine el koymuştur. Şüphesiz ki, geniş bir harekât alanında ortaya konulan böylesine cesur ve atılgan bir hareket tarzı, Osmanlı denizcisinin denizcilik bilgi ve becerisi ile askeri yeteneğinin açık bir göstergesidir. İngiliz yazar Stanley Lein Paul, "Atlantik'teki Türk denizcilerinin seyr-i sefain ilmini hatmetmiş olduklarını" ifade etmektedir.

Danimarka'daki Kraliyet Kütüphanesi'nde 1628 senesinde yazılmış ve Osmanlıların Atlantik serüvenini belgeleyen bir kitapta Piskopos Oluf Eigilsson "Türk denizcilerinin 1627 senesinde İzlanda'ya geldiklerini, kendisi de dahil, 300 kişiyi esir alarak Cezayir'e götürdüklerini, daha sonra serbest kalarak İzlanda'ya geri döndüğünü" anlatmaktadır. Yolculuğunda esirlere Müslümanlar tarafından iyi davranıldığını, kendileri ne yemişse esirlere de aynısını yedirdiklerini, İzlandalılara asıl kötü davrananların, sonradan Müslüman olmuş İngiliz ve Danimarkalılar olduğunu bizzat o gemide esir bulunan Piskopos Oluf Eigilsson söz konusu kitapta anlatmıştır.

Danimarka Kralı'na aracı olarak gönderilen Oluf Eigilsson, Kopenhag'da para toplamak için var gücüyle çalışmış ve sonuçta esirlerin büyük bir bölümünün ülkelerine dönmesini sağlamış. Ancak Cezayir'de kalıp

Müslümanlar arasına karışanlar da olmuştur. Hatta bunlardan ikisinin kendi istekleriyle kaldığını biliyoruz. Jon Asbjarnarsson adlı İzlandalı gemici, Cezayir Dayısı'nın sarayında önemli bir mevkiye yükselmiştir. Diğer İzlandalı Jonsson Vestmann'ın durumu daha da ilginç. O, Cezayir akıncıları arasına katılarak Akdeniz'i Atlas Okyanusu'na bağlayan sahada izinsiz kuş uçurtmayan bir Osmanlı olmayı seçmiştir.

Aynı kütüphanedeki diğer bir kitapta, "Murat Reis, Amiral olarak tanıtılmakta", başka bir kitapta ise, "1631 senesinde Türk Donanmasının 15 parça gemi ile İngiltere'ye geldiği ve daha sonra 12 parça gemi ile İzlanda'ya sefer düzenlediği" belirtilmektedir. Kopenhag'ın 60 km. uzağında bir liman şehri olan Helsingör'de, müze olarak kullanılan Hamlet'in şatosu'nun duvar pano ve tablolarında İskandinav Limanlarındaki Osmanlı Denizcileri ve gemileri tasvir edilmektedir. Stanley Lein Paul, "Devonshire Kontluğu Tarihi" adlı kitabında "Türk denizcilerinin, 1625 yılının Ağustos ayında Plymouth ve Hardland Point limanları açıklarında 27 parça ticaret gemisine el koyduklarını, Suseks, Hatas, Devon, Cornwell ve Batı kıyılarındaki Kontluklara ait kalelere akınlar düzenlediklerini" anlatmaktadır.

Osmanlı Denizcileri'nin (birçoğu günümüzde hâlâ bilinmeyen) Atlantik'teki bu faaliyetleri daha çok Batılı tarihçiler tarafından incelenmiş, ülkemizde ise yeni yeni artmaya başlayan "Denizcilik Tarihi Araştırmacıları" nın gayretleri sayesinde muhteşem denizcilik tarihimizin altın sayfaları birer birer aralanmaya başlamıştır. Osmanlı arşivleri tamamıyla incelenirse kim bilir belki daha niceleri ortaya çıkar...

Fatih DOĞRU

Motorlu araç teknolojileri son yıllarda hızla gelişmeye devam ediyor. Bu gelişmelerden bazıları şunlardır:

1. Elektrikli Araçlar: Elektrikli araçlar, düşük emisyonlu ve çevre dostu bir ulaşım seçeneği olarak giderek popüler hale geliyor. Gelişen batarya teknolojileri ve şarj altyapısı ile birlikte, elektrikli araçların menzili ve kullanımı giderek artıyor.

2. Otonom Araç Teknolojisi: Otonom araçlar, sürücüsüz bir şekilde seyahat edebilen araçlardır. Bu teknoloji, ileri sensörler ve yapay zeka algoritmaları kullanarak araçların çevrelerini anlamalarını ve en uygun şekilde hareket etmelerini sağlar. Bu teknolojinin gelişmesi ile birlikte, gelecekte sürücülerin araç kullanımı üzerindeki rolü azalacak.

3. Hibrit Araçlar: Hibrit araçlar, içten yanmalı motorlar ve elektrik motorlarının bir kombinasyonunu kullanarak daha az yakıt tüketimi ve daha az emisyon sağlayan araçlardır. Bu araçlar, hem şehir içi hem de uzun mesafeli seyahatlerde kullanılabilir.

4. Yakıt Hücreli Araçlar: Yakıt hücreli araçlar, hidrojen yakıt hücreleri kullanarak elektrik üreten araçlardır. Bu araçlar, sadece su buharı ve temiz hava emisyonları ürettikleri için çevre dostu bir seçenektir. Ancak, bu teknolojinin yaygınlaşması için daha fazla yatırım ve geliştirme gerekiyor.

5. Yeni Malzemeler: Motorlu araçlarda kullanılan malzemelerin geliştirilmesi, daha hafif ve daha dayanıklı araçlar üretmeyi mümkün kılıyor. Örneğin, karbon fiber ve alüminyum gibi malzemeler kullanılarak araçların ağırlığı azaltılıyor ve yakıt tüketimi azaltılıyor.

Bu teknolojilerin tümü, daha çevre dostu, güvenli ve akıllı araçlar üretmeyi hedefliyor. Gelecekte, bu teknolojilerin daha fazla gelişmesi ve yaygınlaşması bekleniyor.

Serkan KALKAN

ADIMLARKEN HAYATI

Bir zaman perdesi gözlerimin önünde yavaşça ilerliyor geçmişten bugüne. Bazen zaman ben oluyorum, bazense kaybolup gidiyorum zamanda. Doğuyorum bir çığlıkla beraber, daha ilk nefesimde çekiyorum hayatın acılarını içime. İlk adımımı bile atmadım, oysa ki ne bir hata yaptım ne de birini incittim ama çektim içime hayatın ilk acısını hiçbir şeyden haberim yokken. Belki de annemden kopup biraz daha uzaklaşacağım korkusu, yalnızlığın belki de hiçliğin korkusu.

Etrafımda birçok insan hoş geldin bebek, ay aman bilmem kime benziyor öyle de şöyle de birçok sözler konuşup duruyorlar, bense sadece anlamsız ve şaşkın bakıyorum onlara. Hayata attığım ilk adım tamda bu aslında. İlk acı ve ilk tanışma. İlk neyi merak ettiğimi ben bilmiyorum, bunu hatırlamak mümkün değildir herhalde. Ama ilk merak ettiğim şüphesiz annemin güzel yüzü olmalı. Öyledir yani başka neyi merak edebilirim ki? Annem... Ne zaman gözümü açsam gördüğüm melek. Hep yanımda, her nefesimde, her çığlığımda yanımda olan gül yüzlüm. Hep yanımda mısın hep benimle olacak mısın?

Ben kim miyim? Ben bir ressamım, hayat da bir tuval. Alıyorum fırçamı elime, renkten renge dokunup, her dokunuşumda bir şeyler yaratıyorum tuvalimin üzerinde. Bazen okşuyorum bulutların huzur veren yüzünü, bazen de bırakıyorum hayallerimi umut yağmurlarına. Bir su damlacığı oluveriyorum birden, karışıyorum yağmurlara, ne mutlu ki bana ezelden ebede oluyorum yüzdüğüm bu düş okyanusunda. Sürükleyip yalnızlığımı peşimden adım adım dolaşıyorum hayatımın damlalara kucak açan sokaklarında. Nefes alışım yürüyüşüm sessiz. Sessizlikle ıslanıp sessizliğimi seyrediyorum. Seyredebilmek için tuvalimi bir kez daha, buharlaşıp karışıyorum hayatıma, bana, gerçeğe.

Konuşmak istiyorum, titriyor sesim bir mırıltıya dönüşüyor dudaklarımda. Zaman neyi gösterecek, beni hayatlarının bir parçası yapıp sevecekler mi diye merak ediyorum bu sefer. İlkinden çok daha farklı bir duygu bu. Meraktan ziyade endişe. Ağlamak istiyorum birden bire, daha çok ağlamak... Bedenim ağlamaktan halsiz kalıyor, daha adımımı yeni atmışken hayata, yaşamaktan halsiz kalıyorum. İçimde kıpırdanan şeyler bitmiyor hala, yenilmiyorum, yenilmek istemiyorum. Bir yangının ateşini hissediyorum yüreğimde, duyuyorum meleğimin, annemin sesini. Kor oluyor yüreğim birden bire. Ağlamaktan kuruyan pınarları gözlerimin, bir tanemin her nefesinde ılık ılık sevgiyle doluyor. Ve ben yine ağlamak istiyorum bu sefer daha da çok. Hissetmişim o sıcaklığı, beni benden alan masum, karşılık beklemeyen o aşkı. Binlerce ses uğulduyordu kulaklarımda, minik diyorlardı ağlama. Ben minik değildim ki kocaman bir yüreğim vardı. Belki benden yaşça büyük onlarca insandan daha da kocaman. Zaman akıp gidiyordu su gibi, hem de derinlere, asıl gerçeğe. Bavulunu toplamış kelimeler var oysaki artık elimde, dilime varmadan kayıp gidiyorlar. Ayaklarına mı kapansam gitme diye? Yoksa ısrar etmesem mi? Alışsam mı onlar olmadan devam etmeye? Kafam karışık sanırım; Onlar olmadan yaşayamaz mıyım? Onlarla da onlarsız da yaşarım.

Şimdilerde okula beslenme çantasız gitmeyen, altına kaçırın o ilkokul öğrencilerinden biriyim. Buradaki ilk günümde öğrendim birilerini parmakla göstermem gerektiğini. Peki, neden diye sorup durdum kendime... Neden mi? Birini işaret ettiğimde diğer üç parmakta beni gösteriyor neticesinde. Aslında buraya ait hissetmiyorum kendimi. Burada dalları rüzgârın hareket ettirdiğini söylüyor ve kandırıyorlar bizleri, ben inanmıyorum. Hareket eden ne dallar ne de rüzgâr... Hareket eden kalbin ve aklındır sadece. Farklıyım ben herkesten, herkesin bir başkasından farklı olduğu gibi... Öcülerle bücülerle korkmazdım mesela sabahın sekizinde başlayıp, günün son dizisine kadar izleyen kadınlardan korktuğum kadar. Büyüyorum, geçiyor zaman... Okula gitmek istemez oluyorum “ Bir düzenle mecburiyetleri yerine getireceksin. Hadi ama! Yapmak zorundasın. “ diyorum kendime adımlıyorum hayatımı tekrardan usul usul. Minibüsçüye “ Abi şuradan bir öğrenci! “ diyorum öyle bir bakıyor ki “ Pardon bir kişi.” demeye başlıyorum. Geçiyorum yerime, kapıyorum gözlerimi... İlk defa bu kadar yalnızım. Bakıyorum kendime acıyorum, koca lanet gününü geçirdiği yerde tek arkadaşı yok diye. Daha sonra takıyorum pembe gözlüklerimi, tekrar bakıyorum ...En azından yanımda gibi görünüp hiç olmamış olan sözde arkadaşlarım yok. Avunmalı mıyım, yoksa kendime acımalı mı bilemiyorum hala... “Acılara tutunarak” yaşamayı öğrenmedim mi yani. Uzunca bir zamandır elime almadığım kitaplar beni bekliyor. Kitap okurken de

mutlu oluyorum mesela yalnızlığım la arkadaş olmayı da öğrendim. Söz konusu şu arkadaşlık. Aslında büyük bir abartı. Arkadan atılan büyük taş, ayağına takılıp dengeni bozan. Kendi düştüğünde sana sarılan, sen düştüğünde ise bir tekme de kendisi atan arkadaş. Arkadaşın tam tanımını bu olsa gerek. Uzaktan hoş yakından kor olan. Tanımsız, marjinal, madalyon sıfatlarıyla süslenen bir sanmışlık. Yanında olduğunu, sana dosdoğru davrandığını sandığın kişi. Gözündeki yaşın, sol yanındaki ağrının asıl sebebi. Alışılmışlık. Her şeye alıştığın kişi, ne olursa olsun vazgeçemediğin. Onca şeyin tek yanlış söz veya tavırla bitmesi midir dokunan, yoksa güvenin kırılması mı? Hadi elindeki bardağı yere at mesela sonra ondan özür dile. Onu kırmak istemediğini, onunla tekrar su içmek istediğini söyle! İşe yaradı mı? Sorunun kimde olduğunu sorgulamanın bir önemi yok, bir sorun varsa o da karşılıklıdır. Adımlarım büyüyor ve zaman akıp gidiyor öylece.

Benim şimdilerde bir kolum güneşi boğazlamış, bir kolum gecenin omzunda. Ben bir kaşık suda boğdum vaktimi, sonra yetmedi takvimim. Peki ya sen hayatının neresindesin? Saat veya takvim arıyorsun değil mi, cevabı verebilmek için. Bak perdeleri açıp... Zaman insanı yorar. Zamanı hatırlatacak şeyler de bunu tetikler. Zamanın kölesi değilim. Ne zaman ne istersem onu yapıyorum. Zaman programlanmış metal robotlar için! Sana büyük bir sır söyleyeceğim zaman sensin. Dışarı bir

bak. Uzun paltosunun yakalarını kaldırmış, yüzü çökmüş adama bak mesela. Sence onun her günü farklı mıdır? Peki ya benim? İstedığın biçimde yaşayabilirsin. Hayat senin.

Gaye KARADUMAN

FİLM TANITIMI

ARTİST

Sinemaya sesin girişi önemli bir dönüm noktasıydı. O güne dek büyük film yıldızı olan isimler de sesli sinemanın başlangıcı ile unutulup gitmişti. Bir sessiz sinema yıldızı olan George Valentin’de buna benzer bir hikaye ile karşı karşıya kalmıştı. Onun düşüşü ile genç ve güzel dansçı Peppy Miller’in sinemada yükselişi paralel gidiyordu.

Artist’in hikayesi son derece sade, hatta tanıdık gelebilen bir konusu var. İncecik bıyıkları, sessiz sinema dönemine uygun, abartılı mimiklere dayanan bir oyunculukla, Jean Dujardin tarafından canlandırılan George Valentin, Hollywood’un yıldız oyuncularından biridir. Özellikle köpeği Uggie ile oynadığı filmlerle o dönemin ilahlarından biri haline gelmiştir. Son filminin galasından çıktığında tesadüf eseri hayranı Peppy Miller (Bérénice Bejo) ile çekilen fotoğrafı, gazete manşetlerine taşınır. Bu haber sayesinde Peppy’nin yolu açılmaya başlar. Önce ufak rollerde oynamaya başlayan Peppy, sonra daha göz önündeki rollerde yer alır. Ardından, yavaş yavaş başarı merdivenlerini tırmanır. Zaman ilerler ve sessiz filmler yerini sesli filmlere bırakmaya başlar ve Peppy bu sıralarda yükselişe geçmeye ve büyük bir yıldız haline gelmeye başlar. George ise sesli filmlere uyum sağlayamaz. Kendi bir film yazıp yönetir ama bu film hiç ilgi görmez. Bundan sonra George için çöküş başlar. Önce eşini

kaybeder sonra adım adım felaketlere sürüklenir. Ona bu durumda el uzatan kişi ise Peppy Miller olur.

Yönetmen Micheal Hazanavicius'ın uzun zamandır düşlediği bir film, doğrusu oldukça iddialı bir proje. Bu yıllarda sessiz film çekmek oldukça cesaret isteyen bir iş olmalı. Çünkü gişe şansı da belirsiz. Filme hazırlanırken yönetmen Hazanavicius, İngiliz, Alman, Amerikan, Rus, Fransız sessiz sinemasından yüzlerce örnek film izlemiş ama kendini en fazla etkisine alanların Amerikan yapım olan olduğunu belirtmiş. Zaten filmde de bir çok Hollywood, Hollywood ikonlarının yansımalarına rastlıyoruz. Bérénice Bejo ve Jean Dujardin beş ay boyunca tap dersleri almışlar, Peppy Miller ve Jean Dujardin fiziksel olarak 1920'lere çok uygun görünüyorlar üstelik vücut dillerini de oldukça iyi kullanıyorlar. Filmin Hollywood'ta orijinal mekânlarda çekilmesinin de filmin görselliğine büyük bir katkısı olmuş. Warner Bros ve Paramount Stüdyoları, Charlie Chaplin'in ofisi ve daha birçok ünlü film yapımcılarının ofisleri mekân olarak kullanılmış. Peppy Miller'ın evi mesela, Mary Pickford'un yaşadığı evmiş. Bérénice Bejo, çekimlerin Hollywood'ta yapılmasının avantajlarında bahsederken şöyle diyor: "Havuzu olan muhteşem bir evde kaldık. Her sabah beni stüdyoya götüren bir şoförüm vardı. Tıpkı Pepy'nin yaşadığı hayatı yaşıyordum, çekimler Mary Pickford'ın evinde yapılıyordu. Hollywood yazan tepenin karşısındaki garajımızda tap dansı yapıyordum, Debbie Reynolds'ın stüyosunda dans provaları gerçekleşiyordu. Olmam gereken yerdeydim. Günün 24 saati film atmosferinin içerisindeydim!"

Üstelik bir sessiz filmin en iyi tamamlayıcı ögesi olan müzik üzerinde de titizlikle durulmuş. Teknik alandaysa sessiz film kameralarının peşine düşülmemiş.

"Artist" pek çok festivalde seyircilerle buluştu ve yılın en sevilen, beğenilen filmleri arasında yer aldı. Basit bir öyküyü sade, gösterişsiz şekilde ortaya koymanın belki de en güzel yolunun siyah beyaz bir sessiz film çekmek olduğuna işaret eden yönetmen, komedi ve dramı dengeli bir şekilde filme yedirmeyi gayet iyi başarmış. Kısaca hem insanların duygularını harekete geçiren hem de sinema tarihine dair seyircinin az bildiği bir süreci aydınlatan bir film Artist.

Film , 5 Oscar ve 3 Altın Küre ödülü almıştır.

Yönetmen: Micheal Hazanavicius. **Oyuncular:** Jean Dujardin, Bérénice Bejo, John Goodman. **Senaryo:** Micheal Hazanavicius. **Süre:** 100 dk. **Yapım:** Fransa (2011). **İthalatçı:** Bir Film. **Dağıtımçı:** Tiglon Film.